

[Statsministeren]

skal være en forhandlingsløsning, næsten uanset om forliget måtte blive et magert forlig.

Sådan har jeg vurderet det, men jeg vil altså sige, det har været godt, at det flertal også har ligget der, det flertal, der sagde, at om nødvendigt måtte vi have en løsning via lovgivningen.

Jeg vil sige, at det forlig, der nu er lavet, er et forlig, der er godt for samfundet. Jeg kunne næsten fristes til at sige, at det er et fedt forlig, men det er nok en betegnelse, der ikke rigtig sømmer sig i folketinget, og derfor vil jeg sige, at det er et godt forlig. Den modtagelse, som dette forlig og denne forhandlingsløsning og det perspektiv, der er i den, har fået her i folketinget, tror jeg er udtryk for, at der er uhyre bred opbakning omkring denne løsning.

Formanden:

Hr. Wilhjelm for en kort bemærkning. Nå, det var måske ikke for en kort bemærkning alligevel? Nå, ja men så er det rækkefølgen. (*Wilhjelm*: Ja men jeg er uden for ordførerrækken!). Uden for ordførerrækken? All right.

Wilhjelm (VS):

Jeg synes, det har været interessant at høre, hvilken indflydelse de konservative og ikke mindst hr. Erhard Jakobsen har haft på dette forløb. Personlig tror jeg nu nok, at hr. Erhard Jakobsens indflydelse er fuldstændig som en vis hr. Nilssons rolle som bekendt er at sidde på skulderen af de store og knække nødder. Det er ikke energiministeren, jeg tænker på, men Pippi Langstrømpes abe af samme navn.

Hvad der måske er politisk mere relevant at få konstateret og tage bestik efter i fremtiden, er, at den rolle, hr. Erhard Jakobsen klassisk havde i socialdemokratiet, jo varetages udmærket af andre. Og der kan også sættes navn på. Den rolle, hr. Erhard Jakobsen havde i socialdemokratiet i 1950'erne og 1960'erne, som jeg husker den, var at komme med de ultrahøjreprovokerende synspunkter: mere til militæret, ind i EF, og jeg ved ikke hvad. Og så blev det straks dementeret af gruppen og af partiet: det var sandelig ikke partiets politik – for så at blive bekræftet i løbet af et halvt til et helt år eller, hvis det

gik tungt, i løbet af en 5 års tid. Den rolle er på både forsvarsforhandlinger og nulløsning og 1 pct. og 3 pct. og »skal de radikale smides ud?« og på undergrunden og »foreligger der en ny situation?«, og »skal vi nu forhandle igen alligevel?« til fulde overtaget af hr. Preben Steen Nielsen, og det kan man godt tage bestik af i fremtiden. Det bliver hver gang dementeret af gruppen. Der bliver hver gang sagt: »Det er i hvert fald ikke partiets politik«, og inden der er gået 14 dage, er det partiets politik. Hr. Preben Steen Nielsen sidder altså bare lidt mere centralt placeret som formand for et par udvalg herinde, end hr. Erhard Jakobsen nogen sinde gjorde det i den tid, han var indikatoren for socialdemokratiets højredrejning.

Men det var nu en konkret forståelsessag omkring selve aftalen, jeg egentlig tog ordet for. Der kunne være mange ting at tage op, og jeg går også ud fra, at vores ordfører vil tage nogle af dem op her i anden runde.

Der kunne være ting omkring genforhandlingsklausul, jordskælvsklausul. Der kunne være andre ting. Jeg vil koncentrere mig om den, jeg nok finder er den allervæsentligste. Selvfølgelig skal vi have den opklaret, efterhånden som undergrundsudvalgets arbejde kører, men det er en så væsentlig ting, at jeg synes, der er grund til at høre om den allerede nu, og det kommer ikke bag på ministeren, for jeg rejste det spørgsmål, allerede da statsministeren inviterede os alle sammen til en orientering om aftalen for et par uger siden.

Ministeren var selv noget inde på det. Han sagde: »Vi har brug for en styret produktion derude«. Så sagde han, at foreløbig er det styringsproblem et, der går i retning af at få øget produktionen, og det kan vi være mere eller mindre enige om, det er ikke det væsentlige; men han erkendte, at der måske også engang kunne blive et problem med at styre produktionen, så man ikke tømte for hurtigt, så det svarede til det danske samfunds behov. Og da henviste han så til §§ 14 og 15 i undergrundsloven.

Jeg vil gerne ganske konkret spørge ministeren om, hvordan dette skal forstås, og det er ikke nyt for ham som sagt, for han fik det spørgsmål i orienteringsmødet og veg uden om.

Foreløbig ved vi, at alt, hvad vi med sikkerhed har derude i Nordsøen, beholder A.